

sted mellem 130 og 140 pct. i sammenligning med de 60 pct., man plejer at betale for præsten i dag.

Jeg synes også, vi skal drøfte, hvordan vi skaffer den likviditet til det. Jeg har forstået, at den måde, man vil ændre lidt på gravstedskapitalerne på, er valgt, for at man kan skaffe en likviditet; det er ikke for at bruge pengene direkte fra gravstedskapitalerne til forkyndelse. Men vi ved jo, at der er følelser forbundet med dette område, og alle uanset trosretning bidrager jo til vedligeholdelse af eget gravsted, og dermed er der jo også andre troende, der er med til at betale til den likviditet, vi nu vil frigøre, for at vi kan få mere forkyndelse i vores kirke. Så der er nogle spørgsmål, vi skal have drøftet.

Der er også spørgsmålet omkring den pensionsalder, der står nævnt. Beregningerne er foretaget ud fra, at præsten har en pensionsalder på 67. Alle vi andre har faktisk i dag en pensionsalder på 65, så er det her forløberen for, at regeringen kommer med et lovforslag inden længe om, at pensionsalderen skal op på 67? Eller er det bare et regneeksempel?

Med hensyn til evalueringsparagraffen skal jeg lige her til slut sige, at vi ser positivt på den og går positivt ind i det hele, men at vi allerede nu vil sige, at en evalueringsparagraf ikke for os vil være en hindring for, at vi fra nu af og så til 2012 drøfter kirkestruktur.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er bare lige for at være helt sikker: Er det sådan, at Venstre og Socialdemokratiet er enige om, at der mangler præstestillinger? Er vi enige om det?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg skal ikke gøre mig til dommer over normeringen, for det ville jeg synes var en politisk indblanding. Men jeg lytter til alle dem, der siger, at man er i underskud nogle steder, og at arbejdsbyrden er for stor. Så hvis det står til troende, så vil jeg svare ja til, at der nogle steder mangler præstestillinger, og at den normering, som står på finansloven, ikke slår til.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Så har jeg et andet spørgsmål. Jeg synes, det var malplaceret – og jeg vil godt spørge om baggrunden for det – at fru Karen Klint pludselig

nærmest påstod, at ministeren regnede med, at loven skulle gennemføres inden for 30 dage.

Ved fru Karen Klint ikke, at det er noget, Folketinget bestemmer? Hvad skulle det til for?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det skulle sådan set til for, at vi kan være sikre på, at man ikke bare bruger minimumstiden, altså de 30 dage, for det kunne vi i teorien nå. Så jeg har det meget godt med, at Venstre synes, at det var et malplaceret spørgsmål, for det oplever jeg som en garanti for, at vi får den tid, der skal til for at lave lov kvalitet i et lovforslag, som vækker store følelser.

Kl. 16.25

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Lad mig i al stilfærdighed forudskikke, hvad det er at være kirke, og hvad det er at være præst.

At være kirke er at være tiltalt, ikke at te sig på en særlig from måde, ikke at udgøre et interessefællesskab eller et meningsfællesskab. Derfor har vi ikke virksomhedskirker eller klubkirker, men sognekirker, hvor direktøren og arbejdsmanden og Venstremanden og socialdemokraten sætter sig ind på kirkebænken i deres lokale sognekirke for på lige fod at høre evangeliet tale til dem med myndighed – og så for resten blive sendt hjem til den daglige dont og leve i kald og stand. Kort sagt, at være tiltalt.

At være præst er at lægge stemme til denne tiltale. At være præst er altså at tale med myndighed, en myndighed, som ikke er præstens egen. Det er ikke at være aktivitetsarrangør eller sprechstallmeister i en underholdningsindustri. Det er ikke at være en funktionær, der på bestilling leverer gode oplevelsestilbud. Men det er at holde den evangelisk-lutherske prædiken, som folkekirken ifølge sine bekendelsesskrifter og grundloven er forpligtet på. Altså at tale med myndighed.

Det får selvsagt den konsekvens, at præsten heller ikke borgerligt set bør være en menighedsrådsansat funktionær. Det er afgørende, at menigheden gennem sit menighedsråd har en kaldsret, men menigheden har krav på, at den præst, som den kalder, er uafhængig af menighedsrådet i sin embedsførelse.